

Περικλέτο κασιδιάρη,
γιά να πης εις τὸ Βισθάδην καί 'στου Κάρλοσαδ τὰ λου-
[τρά.

Μίς 'στην Μπόρσα, Περικλέτο, μὲ τὰ τέσσερα νὰ τρέψης
καί 'στὰ κουτουροὺ νὰ παίξεις,
γιὰ νὰ πῆ καθεὶς σαλιάρης:
ἐνὰ κι' αὐτὸς ὁ κασιδιάρης,
ὁ τὴν Μπόρσαν τῆς Ἀθήνας κατεδάσας κι' ἀνεβάσας,
κι' ἀφοβὸς εἰς μίαν ὥραν
φρέσκο παίξας, φρέσκο χάσας
εἰς τῶν μετοχῶν τὴν μπόρσαν.

Τὴν πρωτεύουσαν θ' ἀρήσω,
ἔρῃκα πάλιν εὐκαιρίαν,
τοῦ Στρατοῦ θ' ἀκολουθήσω
πολυήμερον πορείαν.

Πάω πάω μίς 'στοὺς βρόντους καί 'στοὺς σάλους τῶν ἀ-
γώνων,
δώσετε μου πανοπλίας τῶν προπάπων καὶ προγόνων,
φέρετέ μου τὸ γαιδοῦρι καὶ σιλλῶστε το ξανά
καὶ φορτώστε το κανόνια πεδιὰ τε κι' ἄρηνά.

Τὸν Στρατὸν θ' ἀκολουθήσω, πάω μίς 'στὸ πατατράκα,
ἔλα τώρα, Φασουλίνα, ἔωθε μου τὴν σακαράκα,
φέρε μου νὰ ξεκουριάσω τάρμακα τὰ σκουριασμένα,
θώρακας χρυσοῦς Αἰάντων εἰς τὸ στῆθος τοῦτο βάλε,
νὰ μὲ 'δὸν καὶ τὰ παιδιὰ μου νὰ τὰ πῆν τρία κι' ἕνα,
ὅπως ἐπαρροβήθη καὶ τὸν Ἐκτορα τὸ πάλαι
τὸ μικρὸν τὸ μουρέλι, καὶ τὸ πῆνη ριπιτιδί
σάν τὸν εἶδ' ἔμπρὸς μὲ κρόνος, μὲ λοφίον καὶ λεπίδι.

Τὸν Στρατὸν θ' ἀκολουθήσω πολεμάρχος ἐμμανῆς
τὰ γυμνάσια νὰ 'δῶ,
πλὴν μὰς ἔρχεται κι' εἰδῶ
μὰ κυρία Θεοδωρίνη, τραγουδίστρα Ρουμανίς.

Καὶ θὰ γίνῃ πάλιν ἄρῃνος, ὅπως καὶ 'στην Ντεῦζε τότε,
καὶ πολλοὶ θὰ μουρλουζέψουν τῶν θεάτρων θιασώται.
Ἔλα, φίλη Φασουλίνα, κἀγὶ νὰ σοῦ 'πῶ 'στ' αὐτὴ,
κὺττα τώρα ποῦ θὰ φύγω
νᾶλῃς 'στὰ σωστά σου λίγο,
κι' ὅπως ἔσῳδες 'στην Ντεῦζε μὴν ἔσῳδες καὶ γι' αὐτὴ.

Ἄς μὰς λείψουνε τὰ λούσα κι' ἡ πολλὴ φιλομουσία,
σκέψου δὲ καλῶς καὶ κρινε
ἀναγκαῖα πῶς δὲν εἶναι
'στὰς ἐξέδρας τῶν θεάτρων κι' ἡ δικὴ μας παρουσία.

Σεὶς θ' ἀκούετε τοὺς φθόγγους τῶν μελισταγῶν λαρύγ-
ἄλλ' ἐγὼ μακρὰν ἡμῶν (γῶν,
'στην Τανάγραν πολεμῶν
θὰ ἔσπῳθ καὶ θὰ κοιμοῦμαι μὲ τοὺς ἤχους τῶν σαλπύγ-
(γῶν.

'Στὸ στουρνάρι καὶ 'στὸ βοδρόλο
μὲ σπαθὶ καὶ μπαγιονέτα,
γκάπα γκούπου τὸ ταμπορόλο,
τράτα τράτα κι' ἡ τρουμπέτα.

Τὸν Στρατὸν θ' ἀκολουθήσω καὶ τὰς νέας τοῦ προδου-
σοῦρα φέρτα κι' ἀνιχνεύσει,
ἐλιγμοὶ καὶ κατοπιτίσεις,
καὶ πρὸς μάχην παρατάξεις κατ' ἔχθρο φαντασίουδου.

Ἡ κυρία Φασουλῆ
πρὸς τὸν Φασουλίην λαλεῖ.

Ἡ Φ. — Πολεμάρχε κουνεὲν,
πήγαμε στὸν καφενεὲν,
καὶ μὴ φύγῃς ἐκεῖ πέρα
κι' ἴσως πῆρη καμμιὰ σφαίρα.

Τὴν ἀνδρείαν σου θαυμάζω,
πλὴν, ἀνδρετε Φασουλῆ,
μὴ μὲ κἀνης νὰ τρομάζω
καὶ ν' ἀνησυχῶ πολὺ.

Ἡ Πατρις ἀναγνωρίζει τὰς μεγάλας σου θυσίας
καὶ στεφάνι θὰ σοῦ πλέξῃ,
δμως πιθανὸν νὰ βρέξῃ
καὶ κοψίματα νὰ πάῃς ἐκ τῆς τῶς ὑγρασίας.

Παλληκῆρι μου καλὸ,
μεῖνε, σὲ παρακαλῶ,
στῆς Ἀθήνας τὸ καμίνι,
ποῦ θάβῃθ κι' ἡ Θεοδωρίνη.

Ἄ Φ. — Φασουλίνα Σπαρτιατίς, ὅσο κι' ἂν παρακαλῆς,
δὲν ἀκούει παρακλήσεις ὁ φοιρητὸς Φασουλῆς.
Κι' ἂν ὑπέφερα ποδάρια
πάλι μέσα 'στην Τανάγρα
θὰ τραβοῦσα κοῦτσι κοῦτσι
δίχως κάλτσα καὶ παπούτσι.

Μὴ, κυρία Σπαρτιατίς, 'στὰς Ἀθήνας μὲ κρατῆς,
καὶ ποῶς δὲν ἀμφιβάλλω
πῶς καὶ τώρα δίχως ἄλλο
θὰ γυρίσω νικητῆς.

Κύτταζε πῶς χάσκουν ἔλοι,
ἔδουλο δὲν ἀνησυχῶ,
δός μου κι' ἕνα παρασῶλι
μήπως βρέξῃ καὶ βραχῶ.

Μὴ ποῶς ἀνησυχῆτε καὶ γιὰ 'μὲ τὸν Τουρκομάχο,
θᾶναι μόνον μιά πορεία,
μὰ κι' ἂν πῆρη μπαταρία,
τὰ ποδάρια γιὰτὶ τᾶχῳ ;

Δώσετε μου μὴν ἀξίνην, δώσετε μου κι' ἕνα φσᾶρι,
μήπως βρῶ καμπόσσαις κούκλαις 'στην Τανάγρα τῆ'
(πλουσία,

ἴσως καὶ τῆς Χαιρνεῖας τὸ περίφημο λειοντάρι
νὰ τὸ στελεῶ 'στην Εὐρώπῃ νᾶβῃ 'στὴ δημοκρασία.

Ἄλατρί θὰ πάρῃ τέλος ὁ τῆς Χαιρνεῖας λίων,
ποῦ καθεὶς τὸν βλέπει κλαίων.

Τί χρειάζεται καὶ τοῦτος εἰς τὴν νέαν ἱστορίαν ;

ἄλλο ζῶν ἄς ὀρθοῦται 'στὰ πατρίδα μας ἑδάφη,
 συμβολίζον τῆς Ἑλλάδος τὴν κλεινὴν ἑλευθερίαν,
 ποῦ πρὸ χρόνων ἀμετρήτων 'στὴν Χαϊρώνειαν ἐτάφη.

Πάω γὰρ νὰ φέρω κούκλαις
 τῆς Ταναύρας ζηλευταῖς
 'στῆς Ἀθήνας τῆς πανοῦκλαις
 γὰρ νὰ παίξουνε μ' αὐταῖς.

Φεύγω φεύγω βιαστικά
 κορδαμένους καὶ θρασύς...
 θὰ σὰς γράφω τακτικά,
 νὰ μοῦ γράφετε καὶ σεῖς.

Μόνον ἡ μάχη μ' ἀρέσει πλέον,
 μόνον ἡ λόγχη μὲ δίχως αἷμα,
 καὶ ταξίάρχων νὰ βλέπω βλέμμα
 κεραυνοβόλον καὶ φωτεινὸν,
 καὶ νὰ βροχῶμαι μ' αὐτοὺς ὡς λίων
 μέσφ φαράγγων, μέσφ βουνῶν.

Σάλπιγξ ἐσήμανε, καὶ πέρνω φόρα
 σὰν συλλογίζομαι, κυρὰ μου Δόρα,
 πῶς ὁ πολέμιος δὲν εἶναι τώρα
 καθὼς καὶ τότε πραγματικῶς,
 ἀλλ' ἕνας κάποιος φανταστικῶς.

'Οἶ! ἡ φαιμελιά 'μιλεῖ
 'στὸν ἄνδρικο Φασούλι.

Πήγαινε λουτρὸ νὰ κάνῃς 'σὸ τοῦ πυρὸς τῆς κολυμβήθρας,
 ἔξω λύπη κι' ἔξω νοεῖς,

πήγαινε νὰ κατοπτεύς τῆς μικραῖς τῆς σιταρήθρας
 καὶ τοὺς τσαλαπετεινοὺς.

Νέα νίκη σοῦ γιγῆ
 μὲ ρομφαίαν ἀστραπῆς,
 χαριετισματα πολλὰ
 'στὴν Χαϊρώνειαν νὰ 'πῆς.

Μένε, γίγα τῶν γιγάντων,
 ἔπου βλέπεις ἑθρασίαν,
 μὴν ἐκτίθεσαι πρὸ πάντων
 'στῆς κυκτῆς τῆν ὑθρασίαν.

Πρόσεξε νὰ μὴν κρούσης μὲ τὰ τόσα σοδρα φέρτα,
 πάρε πάπλωμα καὶ χράμι καὶ μιὰ μάλλινη κουβέρτα.
 Δὲν ψηφῆς ποτὲ κινδύνους, μὰ κι' ἐμεῖς δὲν τοὺς ψηφᾶμε,
 πήγαινε νὰ φέρῃς κούκλαις καὶ κουήγι γὰρ νὰ φάμε.

Κατεῦδο, πολεμάρχη, πήγαινε μὲ τὸν Στρατὸ
 γὰρ ν' ἀλλάξῃς τὸν ἀέρα,
 κι' ἔταν ἑλθῆς ἔδω πέρα
 θὰ σοῦ κάνωμε σπαλέταις μὲ χαρτόνι δυνατό.

**'Αναπόκρισις τρελλῆ
 Περικλέτου Φασούλι.**

'Εκ Ταναύρας. — Τί πορεία, τί μεγάλοι συγκινήσεις,
 κατοπτέσεις, ἀνιχνεύσεις, ἐλιγμοὶ κι' ἀγνωρίσεις.

'Εργάζονταν τὰ γαλόνια
 καὶ τὰ κράνη τὰ ποζέτα,
 κι' ἐγγυλλίζαν τὰ τριζόνια
 κι' ἔτριαν σπαθὰ τριζόνια.